

NI POSLE GODINU DANA OD DONOŠENJA REŠENJA ZADUŽBINA NIKOLE SPASIĆA
BEZ SVOJIH ZGRADA

Niko ne poštuje svojinu

Zadužbini treba da se vrate, po rešenju Ministarstva za kulturu, četiri zgrade u Knez Mihailovoj ulici

Posle gotovo četiri decenije od nacionalizacije, Zaduzbini Nikole Spasića, Ministarstvo za kulturu Republike Srbije, vratilo je četiri zgrade u Knez Mihailovoj ulici. Rešenje je doneto maja prošle godine, ali Javno preduzeće „Poslovni prostor“ Starog grada i dalje polaže pravo na prihode i prostor u zgradama.

– Vlast je ranije ignorisala naše zahteve, ali nismo očekivali isti stav i od opozicije. Prošlo je već godinu dana od rešenja kojim nam se vraća sva nepokretna imovina u trajno korišćenje. Međutim, zgrade su još uvek pod ingerencijom servisa Starog grada, koji ne želi da ih se odrekne već se i dalje ponaša kao da je vlasnik – kaže Vojkan Đekić, advokat i jedan od pet članova Upravnog odbora Zaduzbine Nikola Spasić.

– Privatna svojina je suština, na koju su se pozivali lideri opozicionih stranaka u predizbornoj kampanji. Izgleda kao da je sve bilo samo šala. Osnovni cilj Zaduzbine

„Srpska reč“ u Zaduzbini

Zgrada u Knez Mihailovoj broj 37 proteže se i na Ulicu Vuka Karadžića i u njoj se nalazi „Srpska reč“ – kaže Đekić, koji nije želeo dalje da komentariše.

Nikola Spasić je humanitarna pomoć, o čemu svedoče podignuti objekti. Nove generacije članova Zaduzbine žele da nastave mnogogodišnju tradiciju – priča Đekić.

Inače po rešenju Republičkog ministarstva za kulturu, Zaduzbini su vraćene Zgrade u Knez Mihailovoj na brojevima 19, 33, 37 i 47. Po rečima advokata Đekića u zgra-

Istorijat

Zaduzbina Nikole Spasića je najstarija u nas i registrovana je pod brojem jedan u Ministarstvu za kulturu Republike Srbije. Osnovana je testamentom Nikole Spasića 1912 godine, a Kralj Aleksandar 1992. godine 4 decembra odobrio je da se zaduzbina i osnuje u cilju podizanja bolnica, domova za siromašne i iznemogle građane, kao i za opšte privredne ciljeve. Krajem tridesetih Zaduzbina je podigla zgradu hirurgije Gradske Bolnice, Bolnicu u Kumanovu, Dom za iznemogle i stare u Knjaževcu, đачki internat, bolnicu u Krupnju, Spasićev paviljon na Starom sajmištu. Zaduzbina je u poslednje vreme od rente koju je dobijala na jedna stan koji je ostao u privatnom vlasništvu u Knez Mihailovoj 47 – uz plaketu Nikole Spasića davala i novčane nagrade najboljem studentu Medicinskog i Poljoprivrenog fakulteta, svake školske godine, pomagan je hram Svetog Trifuna na Topčiderskom groblju (hram je zaduzbina podigla), a svake godine na krsnu slavu Nikole Spasića 14 februar davana je materijana pomoć (ove godine dat je prilog od 15 hiljada za obnovu krova hrama), povremeno su plaćani seminari usavršavanja medicinskih radnika.

dama ima ukupno oko 8.000 kvadrata u stanovima i između 3 i 4 hiljade kvadrata poslovnog prostora.

– U pitanju je velika kvadratura koja donosi značajne materijalne prihode. Javnom preduzeću Starog grada, svakako je stalo do tih prihoda, ali želimo da ih damo narodu, pa ne vidimo problem zašto bi se to sprečavalo. Jedan od prvih poteza bio bi kupovina skenera i lekova za bolnice – kaže Đekić.

U odgovoru, na zahtev Zaduzbine da joj se preda dokumentacija vezana za korišćenje poslovnih prostorija, kao i da se zgrade izuzmu iz evidencije Javnog preduzeća – „Poslovnog prostora“ Starog grada, piše da Ministarstvo za Kulturu nije moglo da donese takvo rešenje na osnovu člana na koji se poziva, jer nema ovlašćenje, te da je nosilac prava raspolaganja nepokretnostima u državnoj svojini, Republika Srbija.

– Njihov odgovor je apsurdan i protivrečan. Ako žele da kažu da

su zgrade državna imovina, onda je besmisleno odbijati da se izvrši rešenje državne institucije (Republičko Ministarstvo za kulturu) – kaže Đekić.

Pozivajući se na dokumentaciju Đekić je ukazao i na neke nedozvoljene transakcije. Tako je Opština Stari grad 1989. godine u ugovoru sa Radnom organizacijom „Beograd – Elektro, razmenila poslovni prostor u Knez Mihailovoj 19, za Zagrebačku broj 3 – 9. Takode priča Đekić, dfok pokazuje dokumentaciju, prenetu su i prava raspolaganja nad nekoliko stanova u pomenitim vraćenim zgradama. „To je nedopustivo.“ kaže Đekić.

Pitanje je čiji je „leks specijalis“ – specijalniji, možda je u pitanju još jedan od vidova razvlašćivanja lokalnih vlasti uskraćivanjem najpotrebnijih sredstava za vršenje vlasti kojima se kol’ko tol’ko zadovoljavaju potrebe građana i grada

Ž. M. Jevtić